

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D. ve věci

žalobce: **M. V.**
zastoupený advokátem JUDr. Emilem Flegelem
sídlem K Chaloupkám 3170/2, 106 00 Praha 10

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 2771/117, 702 00 Ostrava

o žalobě na přezkum rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 7. 2024 č. j. MSK 91824/2024, ve věci záznamu bodů v registru řidičů

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 19. 7. 2024 č. j. MSK 91824/2024 **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 15 342 Kč, do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám advokáta JUDr. Emila Flegela, sídlem K Chaloupkám 3170/2, 106 00 Praha 10.

Shodu s prvopisem potvrzuje

Odůvodnění:

1. Podanou žalobou se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 7. 2024 č. j. MSK 91824/2024 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo k odvolání žalobce částečně změněno a ve zbytku potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Kravaře, odboru dopravy, ze dne 30. 5. 2024 č. j. MUKR 9072/2024 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), jímž byly zamítnuty námitky žalobce proti provedeným záznamům bodů v bodovém hodnocení řidiče.
2. V podané žalobě žalobce uvedl tyto žalobní body:
 - 1) Žalobce ve správním řízení namítl ve svém vyjádření k podkladům prvostupňového rozhodnutí, že v příkazovém bloku č. E 2031135 nebylo uvedeno číslo občanského průkazu, označení správního orgánu, který blok vydal, a úřední razítko. Žalobce dále uvedl, že tento příkazový blok podepsal jako spolujezdec, nikoliv jako řidič motorového vozidla, což bylo v příkazovém bloku uvedeno a oznámení o uložení pokuty příkazem na místě je vyplněno chybně. Současně žalobce navrhl svědecké výsledky policisty, který příkazový blok vypsál a M. B., který vozidlo řídil. Správní orgán I. stupně se ve svém rozhodnutí s těmito námitkami a návrhy žalobce nijak nevypořádal, rozhodnutí je proto nepřezkoumatelné.
 - 2) Žalovaný tuto vadu řízení v napadeném rozhodnutí neodstranil, když ani on se s vyjádřením žalobce a s navrženými důkazy nijak nevypořádal. S odkazem na recentní judikaturu správních soudů (rozsudky Nejvyššího správního soudu – dále jen „NSS“ – sp. zn. 2 As 45/2010, sp. zn. 2 Afs 24/2005, sp. zn. 1 Afs 135/2004) a s přihlédnutím ke skutečnosti, že oba stupně správního řízení tvoří jeden celek, je nepřezkoumatelné také napadené rozhodnutí. Dále žalobce namítl, že žalovaný porušil rovněž ust. § 89 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, v platném znění (dále jen „správní řád“), když se nevypořádal s návrhy a námitkami žalobce a s jeho vyjádřením k podkladům rozhodnutí (rozsudek NSS sp. zn. 9 As 71/2008).
3. Žalovaný ve vyjádření uvedl, že nepovažuje napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné. Dle ustálené judikatury správních soudů je rozhodnutí nepřezkoumatelné zejména tehdy, opomene-li správní orgán na námitku účastníka zcela (tedy i implicitně) reagovat. Správní orgány nemají povinnost vypořádat se s každou dílčí námitkou, pokud proti tvrzení účastníka řízení postaví právní názor, v jehož konkurenci námitky jako celek neobstojí. Rozhodnutí není nepřezkoumatelné, pokud je odpověď na dílčí odvolací námitku alespoň implicitně obsažena ve vypořádání jiné námitky, nebo pokud správní orgán postaví proti námitkám vlastní ucelenou argumentaci, vedle níž námitka neobstojí. Dále žalovaný uvedl, že ze sdělení Městského ředitelství Policie Ostrava (č. l. 34) vyplývá, že příkazový blok č. E 2031135 byl v roce 2021 skartován. Tato skutečnost je uvedena v prvostupňovém rozhodnutí (str. 5 bod 16); správní orgán tedy logicky hodnotil pouze oznámení o uložení pokuty, neboť jiný podklad pro záznam bodů již neexistuje. Z povahy věci tedy nemohl nijak hodnotit

Shodu s prvopisem potvrzuje

obsah bloku, proti kterému námitka žalobce směřovala. Žalovaný se pak námitkou týkající se tohoto skartovaného bloku zabýval na str. 7 odstavec čtvrtý napadeného rozhodnutí, přičemž s odkazem na rozsudky NSS čj. 2 As 109/2016-32 a čj. 6 As 360/2017-21 dovodil, že oznámení o uložení pokuty není námitkami žalobce zpochybněno. Na tomto závěru žalovaný trvá. Současně připouští, že v rozhodnutí výslovně neuvedl, že důkazy navrhované žalobcem považuje za nadbytečné, nicméně má za to, že z vypořádání námitek to implicitně vyplývá. Žalovaný zdůrazňuje, že oznámení o uložení pokuty ze dne 15. 6. 2015 (č. l. 22) obsahuje shodné náležitosti jako pokutový blok, s výjimkou podpisů, zejména je zde nezaměnitelně identifikován žalobce (adresou trvalého pobytu a datem a místem narození), a je výslovně uvedeno, že přestupek spáchal jako řidič, nikoli tedy jako spolujezdec. Je zde uvedeno místo a čas spáchání skutku a zcela jednoznačný popis jednání („nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem“). Konečně je zde uvedena i odpovídající právní kvalifikace, včetně ustanovení obsahujícího porušenou povinnost řidiče, nikoli spolujezdce - § 6 odst. 1 písm. a), § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361 /2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o provozu na pozemních komunikacích“). Obsahem oznámení je tedy vyvrácena námitka žalobce, že se přestupku nedopustil, resp. že se ho dopustil jako spolujezdec. Samotnou zákonnost rozhodnutí o přestupku přitom v řízení o námitkách přezkoumávat nelze. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

4. Žalobce v replice doručené krajskému soudu dne 29. 8. 2024 vyjádřil své stanovisko k vyjádření žalovaného a setrval na své žalobní argumentaci.
5. Krajský soud poté, co zjistil, že žaloba byla podána včas ve lhůtě dvou měsíců poté, kdy napadené rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů-dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 s. ř. s.).
6. Z obsahu správních spisů krajský soud zjistil, že správní orgán I. stupně oznámením ze dne 24. 4. 2024 oznámil žalobci, že ke dni 22. 4. 2024 dosáhl celkového počtu 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče. Žalobce byl současně vyzván, aby do 5 pracovních dnů ode dne doručení tohoto oznámení odevzdal řidičský průkaz. Oznámení bylo účastníku řízení doručeno dne 2. 5. 2024 a téhož dne byly správnímu orgánu I. stupně doručeny námitky proti záznamu bodů, kde žalobce uvedl, že podává námitky proti všem záznamům bodů, žádá správní orgán I. stupně o opatření příkazových bloků a navrhuje, aby správní orgán I. stupně do doby jejich poskytnutí příslušnými správními orgány přerušil námitkové řízení. Správní orgán I. stupně doložil do spisové dokumentace oznámení o uložení pokuty týkající se přestupků ze dne 28.01.2014, 19.11.2014, 13.06.2015, 28.02.2017, 07.04.2017, 07.08.2017, 10.01.2020, 07.05.2020, 20.10.2022, 09.12.2022, 27.04.2023, 22.04.2024 a rozhodnutí (příkaz) Magistrátu města Opavy ze dne 25. 1. 2018 č. j.: MMOP 12494/2018 s doložkou nabytí právní moci, kdy toto rozhodnutí (příkaz) nabylo právní moci dne 03.02.2018. K oznámením o uložení pokuty si správní orgán I. stupně od Policie České republiky a Městské policie Ostrava vyžádal fotokopie příkazových bloků. Kopie příkazových bloků ze dne 28.01.2014, 19.11.2014, 13.06.2015, 28.02.2017, 07.04.2017 nejsou součástí spisové dokumentace z důvodu skartace. Po obdržení příkazových bloků vyrozuměl správní orgán I. stupně

písemností ze dne 15. 5. 2024 žalobce, že má možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, popř. navrhnout doplnění podkladů pro vydání rozhodnutí ve lhůtě 5 pracovních dnů ode dne doručení tohoto oznámení. Usnesením ze dne 20. 5. 2024 správní orgán I. stupně žádost účastníka řízení o přerušování správního řízení zamítl. Dne 28. 5. 2024 obdržel správní orgán I. stupně prostřednictvím datové schránky zmocněnce žalobce podání označené jako „Vyjádření k podkladům“, jehož obsahem bylo zpochybnění příkazového bloku č. E 2031135, který měl žalobce podepsat jako spolujezdec, a nikoliv jako řidič. K tomu žalobce navrhl provedení svědecké výpovědi policisty, jenž vypsál příkazový blok a M. B., který dle žalobce vozidlo řídil. Ke skartovaným blokům žalobce dále odkázal na usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 23. 4. 2021 č. j. 6 As 174/2019, publikované ve Sb. NSS pod č. 4189/2021., bod 24. Následně dne 30. 5. 2024 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí, kterým námitky proti záznamu bodů do registru řidičů zamítl jako nedůvodné a provedené záznamy bodů potvrdil. Proti tomu podal žalobce ve lhůtě odvolání, o němž bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím žalovaného.

7. Krajský soud nejprve v obecné rovině ve shodě s konstantní a dlouhodobou judikaturou správních soudů (např. rozsudek NSS ze dne 8. 11. 2018 č. j. 5 As 132/2016-34 nebo rozsudek NSS ze dne 17. 1. 2019 č. j. 10 As 28/2018-45) konstatuje, že blokové řízení je zkráceným a velmi zjednodušeným typem správního řízení, jehož podstata je postavena na procesní ekonomii řízení a spočívá v rychlém, neformálním projednání a vyřízení přestupku přímo na místě po jeho zjištění. V praxi správní orgán zpravidla ve velmi krátkém čase projedná pachatelův přestupek a uloží mu za něj přiměřenou sankci, pokud s tím pachatel přestupku souhlasí. Do značné míry tak splývá řízení s jeho výsledkem – uložením pokuty za pomoci bloku. Pokutového bloku je využíváno typicky při projednávání přestupků z oblasti dopravy a provozu na pozemních komunikacích, jako tomu bylo i v tomto případě. Vymezením přestupku na pokutovém bloku vydaném v blokovém řízení podle § 84 a násl. zákona o přestupcích účinného do 30. 6. 2017, se zabýval NSS opakovaně, zejména v rozsudku ze dne 28. 8. 2014 č. j. 4 As 127/2014-39, s tím, že v řízení o námitkách proti záznamu dvanácti bodů jsou formální a obsahové nedostatky pokutových bloků relevantními námitkami pouze do té míry, dokud jsou schopny zpochybnit způsobilost jednotlivých podkladů pro záznam, což je nutné posuzovat v každém konkrétním případě. Tato judikatura je nadále použitelná i pro příkazní řízení podle § 90 a násl. zákona o odpovědnosti za přestupky účinného od 1. 7. 2017.
 8. Krajský soud dále uvádí, že ne vždy obsahové či formální nedostatky způsobují nezpůsobilost bloku být podkladem pro záznam bodů. K tomu soud zejména poukazuje na usnesení Ústavního soudu ze dne 13. 10. 2011, sp. zn. IV. ÚS 2190/11, v němž Ústavní soud vyslovil, že: „Pokud jde o náležitosti rozhodnutí vydaného v blokovém řízení, není dle názoru Ústavního soudu z hlediska dodržení práva na spravedlivý proces zcela nezbytné, aby byly uvedeny veškeré údaje předtištěné na pokutovém bloku (pokud nejde současně o náležitost v zákoně výslovně uvedenou), nýbrž je třeba absenci každého takového údaje proporčně poměřovat ve vztahu k účelu, který má plnit, a zabývat se otázkou, jak se chybějící údaj promítl do práv adresáta takového rozhodnutí. Zde je také třeba mít na zřeteli specifický charakter blokového řízení, jehož zahájení je fakticky v dispozici osoby obviněné ze spáchání přestupku, neboť přestupek je možno tímto způsobem projednat pouze tehdy, považuje-li jej obviněný za spolehlivě zjištěný a nehodlá-li o něm vést další řízení, v němž by byly posuzovány skutkové a právní otázky, a současně souhlasí s uloženou
- Shodu s prvopisem potvrzuje

sankcí, což stvrzuje svým podpisem. V opačném případě může obviněný využít svého práva a trvat na projednání přestupku ve správním řízení. V nyní posuzovaném případě stěžovatel s projednáním věci v blokovém řízení souhlasil, ztotožnil se s právní kvalifikací svého jednání i s výší pokuty, která mu byla udělena, což jeho pozici ve vztahu k možnému porušení jeho ústavně zaručených práv do jisté míry oslabuje. Smyslem části pokutového bloku, v níž je předtištěn údaj „jméno, příjmení, funkce“, je identifikovat osobu, která pokutu udělila. To je z hlediska ochrany práv obviněného významné především potud, že je na základě této informace možno zpětně ověřit, zda se jednalo o sobu k takovému úkonu oprávněnou, či případně řešit stížnosti obviněného vůči postupu policejního orgánu. Pro realizaci takto vymezeného účelu, tzn. pro jednoznačnou identifikaci osoby udělující pokutu, její podpis dostačuje, neboť již tato informace umožňuje v případě potřeby příslušnou osobu ztotožnit. (...) Jakkoliv se citovaný nálezn Ústavního soudu vztahuje k předchozí právní úpravě dané přestupkovým zákonem účinným do 30. 6. 2017, je krajský soud toho názoru, že obtojí i za účinnosti nové právní úpravy právě proto, že smysl zákonné úpravy zůstává stále stejný. Krajský soud doplňuje, že shodně judikoval také NSS v rozsudku ze dne 27. 11. 2021 č. j. 3 As 311/2019-26.

9. Obsahem správního spisu má krajský soud za prokázané, že příkazový blok č. E 2031135 byl skartován v roce 2021. Z logiky věci jeho obsahové náležitosti nelze hodnotit. V případě, kdy není příkazový blok k dispozici, lze dle ustálené judikatury správních soudů vycházet z oznámení o uložení pokuty. V situaci, kdy ve správním řízení nemohl být předložen samotný příkazový blok, neboť byl skartován, by mělo oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení obsahovat všechny obligatorní náležitosti pokutového bloku s výjimkou podpisů (viz rozsudek NSS ze dne 28. 7. 2016 č. j. 2 As 109/2016-32, bod 18). V takovém oznámení musí být přiměřeně uveden popis skutku s označením místa a času jeho spáchání, vyslovení viny, druh a výměra sankce, přičemž je možné, s ohledem na specifika blokového řízení přijmout i strohé a zkratkové formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena (srov. přiměřeně s usnesením Nejvyššího soudu ze dne 12. 4. 2001 sp. zn. 21 Cdo 775/2000, rozsudek NSS č. j. 7 As 63/2016-47). Současně je však nutno připomenout, že oznámení o uložení blokové pokuty není nezpochybnitelným důkazem o tom, že řidič přestupek spáchal. Proto, vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích uvedených v oznámení, je nutné vycházet i z důkazů dalších. Současně však nelze konstatovat, že ke zpochybnění údajů oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení dochází vždy, když řidič namítne, že přestupek nespáchal nebo že si jej není vědom. Správní orgán musí v takovém případě posuzovat jak kvalitu zpochybňujících tvrzení řidiče, tak i kvalitu oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení (viz rozsudky NSS ze dne 4. 1. 2012 č. j. 3 As 19/2011-74 nebo ze dne 18. 3. 2015 č. j. 1 As 1/2015-33).
10. V posuzované věci žalobce ve vyjádření k podkladům rozhodnutí dle § 36 odst. 3 správního řádu zpochybnil údaje v oznámení vztahujícímu se ke skartovanému příkazovému bloku E 2031135 a na podporu svých tvrzení navrhl důkazy svědeckými výpověďmi 2 svědků. Dle recentní judikatury NSS (např. rozsudek sp. zn. 5 As 29/2009-48) se uvádí, že není na libovůli správního orgánu, jak s návrhy účastníků řízení na opatření nových podkladů pro rozhodnutí ve věci naloží, protože příslušný správní orgán sice není podle § 52 správního řádu všemi návrhy účastníků řízení vázán, pokud však některé z návrhů účastníků řízení neakceptoval, je povinen v odůvodnění rozhodnutí ve věci vysvětlit, proč takto postupoval. Shodu s prvopisem potvrzuje

Pokud příslušný správní orgán takto nepostupuje, zatíží řízení nejen obtížně odstranitelnou vadou spočívající v porušení správního řádu, ale také vadou spočívající v porušení článku 36 odst. 1 a článku 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, resp. v porušení zásad v nich zakotvených (bližší komentářová literatura: *Fiala Zdeněk a kol.: Správní řád. Praktický komentář, Wolters Kluwer, Praha, 2020*).

11. Obsahem prvostupňového rozhodnutí má krajský soud za prokázané, že správní orgán I. stupně se obsahem vyjádření žalobce dle § 36 odst. 3 správního řádu učiněného dne 28. 5. 2024 nezabýval. Prvostupňové rozhodnutí na str. 5 v odst. 6 sice konstatuje obsah předmětného oznámení (vztahujícího se ke skartovanému bloku E 213135), to však nelze považovat za vypořádání námitek žalobce. V rozhodnutí rovněž není vypořádán žalobcem učiněný důkazní návrh výsledkem dvou svědků.
12. Je pravdou, že správní orgán není návrhy účastníků na provedení důkazů vázán. Je právem správního orgánu, který vede řízení, vlastní úvahou dospět k rozhodnutí, které důkazy provede, a které naopak označí v dané situaci za nadbytečné a návrhu na jejich provedení nevyhoví (viz např. rozsudek NSS ze dne 20. 1. 2006 č. j. 4 As 2/2005–62, č. 847/2006 Sb. NSS). Správní orgán nicméně vždy provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci, případně musí vždy přezkoumatelným způsobem vyložit, proč provedení navržených důkazů není v konkrétním případě nutné (rozsudek NSS ze dne 20. 2. 2012, č. j. 2 As 102/2011–121 či ze dne 28. 2. 2018 č. j. 2 Afs 306/2017–30). To správní orgán I. stupně neučinil.
13. Krajský soud připomíná, že řízení před správním orgánem prvního stupně a správním orgánem odvolacím tvoří jeden celek. Projevem této zásady jednoty správního řízení je jednak to, že odvolací správní orgán může odstranit vady odůvodnění správního orgánu prvního stupně tím, že prvoinstanční rozhodnutí doplní či koriguje svým odůvodněním, jednak to, že není nezbytné, aby se odvolací správní orgán podrobně vypořádával s otázkami, které již byly zodpovězeny správním orgánem prvostupňovým, pokud se s jejich posouzením ztotožňuje; za takové situace postačí, pokud na konkrétní pasáže rozhodnutí správního orgánu prvního stupně s osvojující poznámkou odkáže (viz například rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 2. 2013, č. j. 6 Ads 134/2012-47, ze dne 31. 10. 2014, č. j. 6 As 161/2013-25, či ze dne 20. 2. 2020, č. j. 2 Ads 171/2019-43). Žalovaný v napadeném rozhodnutí takto rozhodně nepostupoval a výše specifikované nedostatky správního rozhodnutí I. stupně neodstranil. Text odůvodnění napadeného rozhodnutí (str. 7, odst. 4) odkazovaný žalovaným ve vyjádření k žalobě nelze pro jeho obecnost považovat za vypořádání žalobcových konkrétních námitek k obsahu oznámení (vycházejícího ze skartovaného bloku E 213135) uvedených v jeho vyjádření k podkladům rozhodnutí.
14. Podle ust. § 89 odst. 2 správního řádu, odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo správními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, případně na jeho správnost, se nepřihlíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem.
15. Podle názoru krajského soudu nevypořádání žalobcových námitek a navržených důkazů je vadou řízení, u níž lze důvodně předpokládat, že mohla mít vliv na soulad napadeného Shodu s prvopisem potvrzuje

rozhodnutí

s právními předpisy, a proto žalovaný, jestliže takovou vadu svým postupem neodstranil, postupoval v rozporu s ust. § 89 odst. 2 správního řádu.

16. Jelikož žalobce v podané žalobě také obecně namítl, že se žalovaný nevypořádal s námitkami žalobce uvedenými v odvolání, krajský soud považuje za nutné vyjádřit se rovněž k tomuto bodu žaloby.
17. Obsahem podaného odvolání (podáno prostřednictvím datové schránky tehdejšího zástupce žalobce dne 21. 6. 2024) má krajský soud za prokázané, že odvolání je vedeno ve zcela obecné rovině tvrzení, která se ve své podstatě omezují pouze na citaci judikatury, aniž by bylo konkrétně uvedeno, jak se odkazovaná judikatura promítá do případu žalobce a proti čemu vlastně žalobce konkrétně brojí. Za této situace má krajský soud vypořádání námitek uvedených v odvolání, jenž učinil žalovaný na str. 6-8 napadeného rozhodnutí, za zcela dostačující, srozumitelné a odpovídající úrovni podaného odvolání. Současně však krajský soud nemůže odhlédnout od výše specifikované vady řízení, spočívající v nevypořádání se s námitkami a důkazními návrhy žalobce, učiněnými ve správním řízení I. stupně.
18. V dalším řízení bude na žalovaném, aby řádně a přezkoumatelně vypořádal námitky žalobce učiněné ve vyjádření k podkladům rozhodnutí a aby se způsobem odpovídajícím shora citované judikatuře správních soudů (odst. 12 tohoto rozsudku) vypořádal se s navrženými důkazy. Krajský soud přitom nepředjímá, jakým způsobem by měl žalovaný s důkazními návrhy naložit, neboť je to věcí jeho správní úvahy. Zdrženlivost krajského soudu v tomto směru odpovídá principu dělby moci výkonné a soudní.
19. Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s ust. § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. zrušil napadené rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí a také pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, mohlo-li mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé (§ 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s.). Současně krajský soud věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.), v němž je žalovaný vázán právním názorem vysloveným soudem v tomto zrušujícím rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). V souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. rozhodl krajský soud ve věci bez nařízení jednání.
20. O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud tak, že žalobce má vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení, které důvodně vynaložil, neboť byl v řízení plně procesně úspěšný (§ 60 odst. 1 věta první s. ř. s.). Důvodně vynaložené náklady řízení žalobce tvoří zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč a náklady právního zastoupení za tři úkony právní služby po 3 100 Kč (převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby, replika k vyjádření žalovaného) a paušální náhrada hotových výdajů ve výši 300 Kč za každý tento úkon (§ 7 bod 5, § 9 odst. 4 písm. d), 11 odst. 1 písm. a) a d) a § 13 odst. 1, odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění účinném do 31. 12. 2024. Náklady právního zastoupení tak činí částku 10 200 Kč, která byla podle § 57 odst. 2 s. ř. s. zvýšena o částku, kterou je zástupce žalobce povinen odvést podle zvláštního právního předpisu na částku 12 342 Kč. Celkové důvodně vynaložené náklady žalobce tak představuje částka 15 342 Kč.

21. Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, v platném znění (dále jen „o. s. ř.“) týkající se nabytí právní moci rozhodnutí stanovil soud žalovanému k plnění lhůtu 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (ust. § 54 odst. 5 s. ř. s., § 159 a § 168 o. s. ř.). Podle ust. § 149 odst. 1 o. s. ř. za použití ust. § 64 s. ř. s. zavázal soud žalovaného zaplatit náhradu nákladů řízení k rukám advokáta, který žalobce v řízení zastupoval.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 18. prosince 2025

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu